

VAS-ÉS FEMMUNKÁS

FOAIA OFICIALĂ A UNIUNII BRESLELOR DE MUNCITORI METALURGIȘTI ȘI ELECTRICIENI DIN ROMANIA
A ROMÂNIAI VAS- ÉS VILLAMOSSÁGI MUNKÁSOK SZAKMAI SZERVEZETEI SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

TELEFON: 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején
Redactor responsabil: RUSU SIMION

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI VI, STRADA CAZĂRMEI No. 11

Törvény a termelés fokozására, az ipari és a behozatali cikkek árának ellenőrzésére

A modern állam élete nap-nap után komplikáltabb lesz. Állandóan új problémák vetődnek fel az állami gépezet minden síkján, amelyek gyors és alkalmas megoldást várnak. Az illető megoldások helyességétől függ sokszor maga az állami szerkezet léte. Az utóbbi időkben, de különösen az utóbbi hónapokban — helyesebben az egyes európai államok között kitört háború óta, mélyreható változások álltak be az államok szerkezeti és szervezési berendezéseikben. Ezek a változások érintik azokat az államokat is, amelyek semlegességükkel távol tartják magukat a kibontakozott borzalmas méretű megszállásoktól.

Az összes államok vezetőinek figyelme ezekben az időkben a gazdasági problémákra irányul elsősorban, annak ellenére, hogy első látásra, úgy tűnik fel, mintha a katonai problémák nyernének elsőbbséget, vagyis a népek minél tökéletesebb fegyverkezése, úgy védelmi, mint támadó szempontból.

A tökéletes katonai felkészültség függ elsősorban a jó gazdasági felkészültségtől. Ezért a világ összes államai a jelen pillanatban arra törekednek, hogy gazdasági életüket és a gazdasági életből fakadó minden forrásaikat állami létük biztonsága és védelme szolgáltatásba állítsák.

Románia, békét és nyugalmat óhajtó állam, lépést kellett tartson az idők követelményeivel.

Tehát nálunk is olyan intézkedéseket tettek és tesznek állandóan, amelyek hivatva vannak az ország gazdasági életének kifejlődését olyan értelemben megszervezni, hogy megfeleljen a mai rendkívüli körülményeknek. E célnak megfelelően törvényeket alkottak. A legújabb és amint lejjebb látni fogjuk a legfontosabb törvények egyike, a termelés fokozására, az ipari és mezőgazdasági termékek és a behozatali cikkek árának ellenőrzésére szóló törvény rendelkezései kiterjednek az egész nemzetgazdaság komplexumára. Elsősorban a termelés fokozásának kérdésével foglalkozik a törvény. Ebben a tekintetben a törvény kimondja, hogy bármilyen kategóriához tartozó ipari üzem, termelését nem csökkentheti, vagy nem szüntetheti be, — az előző évek termeléséhez viszonyítva — kivételt képezvén az erőszakhatalmi (forámajorá) esetek, munkaadó elhalálása, vagy csőd eset. A nemzetgazdasági minisztérium speciális bizottsága véleményezi a fenti eseteket és a véleményezés alapján a miniszter dönt.

Amint látjuk, a törvényalkotó mentesítette az ipari termelést az ipari munkaadó kényekedvtől és egyéni érdekeitől és az egész termelést a kollektív érdekeknek megfelelően kívánja irányítani.

A nemzetgazdasági minisztérium fel van hatalmazva a törvény útján, hogy az ipari és bányavállalatoktól bekérje az évi termelési programot vagy ennek hiányában kötelezővé tegyen ilyen program elfogadását, avagy a termelés fokozása és feljavítása érdekében program változtatást írjon elő. Ennél tovább menve, a nemzetgazdasági minisztérium kötelezheti az ipari és bányavállalatokat, amelyek bármily okból szünetelnek, vagy redukált kapacitással dolgoznak, hogy termelésüket záros határidőn belül és az előírt felté-

telek alapján, megkezdjék, vagy teljes kapacitásra fokozzák fel.

E feltételek ellenében a nemzetgazdasági minisztérium támogatását ajánlja fel a vállalatoknak, úgy a nyersanyagok, állami megrendelések elosztása, mint vasuti szállítási kedvezmények és piacok elosztása tekintetében.

Ugy az iparosok, mint a mezőgazdák jogosultak az illetékes állami közegek támogatását kérni, abból a célból, hogy termelési kötelezettségeiknek eleget tehesse.

De a törvényalkotó nemcsak a munkaadói, hanem a munkások kérdéseivel is foglalkozik. A munkásokra bizonyos kötelezettségeket ró, az új törvény keretében.

Igy például a termelés fokozása érdekében, a Munkaügyi Minisztérium fel van jogosítva arra, hogy döntőbírságok útján és a jelenlegi törvények rendelkezéseinek megfelelően gyors eljárással, megoldja a munkások, kisiparosok, mérnökök és szakemberek szolgálatból való kilépésüket. Továbbá a Munkaügyi Miniszter határozhat arról, hogy az ipari és bányavállalatok munkaidejét felemelje, amikor az általános gazdasági érdekek a termelés fokozását követelik meg. Ez a túl munka a törvény által előírt túlmunka maximumát, több mint 2 órával nem haladhatja meg. Hetenként egy pihenő nap minden körülmények között kötelező. A túlmunkaidő felét rendes órábról, másik felét a túlórábér tarifájával kell fizetni.

Az összes kategóriákhoz tartozó munkásoknak meg van az okuk arra, hogy a fenti rendelkezéseket elfogadhatóknak tekintsék, mert ezen az uton a törvény nagyobb szolgálati állandóságot biztosít számukra, mint eddig. Így a munkásokat nem fenyegeti az a veszély, hogy létérdekeiket az üzem termelési kapacitásának leszállítása, vagy az üzem leállása miatt, egyik napról a másikra elveszítsék.

Ami pedig a szolgálati elhagyás döntő bírói uton való rendezését illeti, ezen a téren is a munkások meg lehetnek elégedve, mert ilyen esetekben az önkényt a bírói döntés, a munkaadó kényekedvtét pedig a rend, váltják fel.

A törvény eme első fejezeténél még van valami. Miniszteri döntés útján blokádnak alá helyezhetők, elrekvirálhatók az ipari termékek vagy kereskedelmi árucikkek, a hadsereg, vagy polgári lakosság szükségleteinek fedezésére. Világos tehát a törvény szelleme és célja: megmenteni az általános érdekeket az egyéni érdekek rovására.

A következő fejezet az árak megállapítását célozza. Az árakat a nemzetgazdasági minisztérium határozza meg bizonyos időtartamra, akár az egész ország területére, akár pedig tartományonként. Az ármegállapítás vonatkozik úgy a termelők részéről eladott árakra, mint a nagykereskedők detail áaira. Az árak megállapítására speciális bizottságok alakulnak, amelyek összetétele: az iparosok, mezőgazdák, kereskedők, továbbá a Nemzetgazdasági és Földművelésügyi minisztériumok egy-egy megbízottja.

A bizottság tekintetbe veszi a termékek előállítási árát, és ezen felül megfelelő profitot engedélyez a vállalkozóknak.

A kartelbe tömörült vállalatok termeléseinek árát, vagy kartelbe tömörült kereskedők árucikkeinek árát ugyanazon törvény rendelkezéseinek megfelelően állapítattnak meg.

Másszóval az előállított cikkek árai kezdve a termelőtől és befejezve a detail kereskedőnél pontos szabályok szerint állapítattnak meg, megfelelő jövedelem biztosításával, de csak ennyi és semmi sem több. Az óriási, spekuláció útján szerzett jövedelmek, amelyek a fogyasztó tömegekre nézve mindig káros befolyást gyakoroltak, ezentul ki lesznek zárva.

A törvény világosan kimondja: senki sincs arra feljogosítva, hogy megszokott szükségleteinek tulmenősen árakat halmozzon fel. A kereskedők — bármilyen kategóriához is tartozzanak — kötelesek magukat úgy mint a múltban elegendő áruval ellátni, és árúikat bárkinek eladni. A megszabott mennyiségen túl eszközölt áruhalmozást a kereskedők kötelesek a hatóságoknak bejelenteni.

Az áru benemjelentés vétségét képez, amelyet a törvény világosan körülír és büntet.

Szükség esetén a nemzetgazdasági minisztériumnak jogában áll az áruforgalmat korlátozni és ellenőrizni, továbbá különleges intézkedéseket tenni.

Ezentul tehát nem leszünk tanúi azoknak a jelenségeknek, amelyek emlékeztében éi még mindenkinek, amikor az élelmiszer üzleteket valósággal megrohamozták, hogy mindenki, minél több élelmiszer árut halmozzon össze. De nem leszünk tanúi az indokolatlan áruzsorának és árak eltűnésének, csak azért, hogy márol holnapra valakik meggazdagodjanak. Mert mindezekre — valamint a törvény egyéb rendelkezéseinek megszegésére — rendkívül súlyos büntetések vannak kilátásba helyezve.

A törvény által előírt megtorló intézkedések két kategóriába vannak osztva: közigazgatási és bírói intézkedések.

Közigazgatási megtorló intézkedések:

a) Az engedély megvonása meghatározott időre, vagy végleg.

b) A nemzeti ipar támogatását célzó törvényből származó jogok megvonása.

c) Az ipari vagy kereskedelmi vállalat bezárása meghatározott időtartamra vagy, végleg.

d) Az ipari vagy kereskedelmi vállalat terhére egy állandó ellenőr kijelölése.

Az ellenőr írásbeli jóváhagyása nélkül, semmiféle pénzbeli, vagy adminisztratív jellegű intézkedést tenni nem lehet.

e) A vállalat elrekvirálása.

Ezek az intézkedések nem támadhatók meg bírói uton, mert kormányzási tény képeznek.

A bírói megtorló intézkedés, az eset körülményeinek súlyossága szerint 500 leitől 500.000 lejig terjedő pénzbüntetés lehet.

Látjuk tehát, hogy a törvényalkotó a legszigorubb büntető szankciókat helyezett kilátásba midazok részére, akik a törvényt nem tartják tiszteletben. A büntető szankciók a vállalat bezárásáig, vagy elrekvirálásáig terjedhetnek ki. Ilyen intézkedések megtétele mellett, hinni akarjuk, hogy az iparosok és kereskedők közül, senki sem fogja kitenni magát ezeknek a megtorló intézkedéseknek, hanem saját jóvoltukból alávetik magukat a törvény rendelkezéseinek.

E törvény gyakorlati eredményei megmutatkoznak majd a közeljövőben. Elismerjük, hogy a fent ismertetett törvény rendelkezéseinek úgy a szellemükben mint betűiben mélyreható szociális jellegük van.

A szakmai szervezetek elismeréséről,

ezek nemzeti tanácsának megalakulásáról és a tartományi tanácsok megszervezéséről szóló törvénytervezet.

A parlament jelenlegi ülészaka alatt, kerül napirendre az 1938 év október 12-iki szakmai szervezetek működéséről szóló törvény módosítása.

Tulajdonképpen csak a törvény kiegészítéséről van szó, mert a törvényben lefektetett alapelvek megfelelőnek bizonyultak, és a törvényben vetett remények, amelyek a valóság részéről megerősítést nyernek, beváltak. A munkásmozgalom, de egyben a kisiparosok mozgalmá is helyes utra talált akkor, amikor a csoportulások központosított egységekben tömörítették. A különféle egyesületek megértették az idők új szavát és a múlt időkből származó egyenetlenségeket félretéve, kezét nyújtottak egymásnak, hogy egységes lépéssel célt tudjanak érni az új törvény által meghatározott berendezéseknek megfelelően. A jogi személyiség elnyerésével a szakmai szervezetek hatása és jogköre bővült.

Az egyesülési jog, amint azt a szakmai szervezetek 1938 évi törvénye irt elő, a műnek csupán egy töredékét képezte.

Maga a cím is elárulja, hogy ez a törvény csak a munkásokra, magántisztviselőkre és kisiparosokra terjesztette ki hatáskörét. E rendezésből kimaradtak tehát a nagymunkaadók szakmai egyesületei, a kis és nagygazdák mezőgazdasági egyesületei, valamint a szabadfoglalkozásuk (intellektuelek) egyesületei.

Ez a helyzet nem áthatott tovább fenn anélkül, hogy ne kompromitálta volna a törvény sztrukturális mivoltát, és célját a szakmai szervezeteknek kijelölt új berendezésében. Anélkül, hogy a társadalmi rétegek más szervezetei részére is hasonló szabályokat jelöljenek ki, nem lehet dűllőre vinni az aiktomány új intézményei által megkivánt újításokat. Szükség van tehát, hogy az összes termelő tényező; munkások, munkaadók, mezőgazdák és intellektuelek részére egyöntetű rendszer határozassék meg. E cél elérésére készítették el a szobanforgó törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat mindezek mellett aláakarja rendelni nemcsak a nemzetgazdaság termelési érdekeit, hanem a nemzet szellemi végcéljait is. Az általános érdekek keretében ösztönözni kell az egyéni kezdeményezést.

Ezen állandó elfoglaltságnak felel meg a szakmai szervezetek nemzeti tanácsának megalakítása a Miniszterelnökség mellett. A tanács összetétele: A Miniszterelnök, Munkaügyi miniszter, Nemzetnevelésügyi miniszter, Földművelésügyi miniszter, Közlekedésügyi miniszter, a szakkamarák szövetségének elnöke, az ipar, kereskedelem, munkások, mezőgazdák egy-egy küldöttje és a szociális törvénykezés 3 szakértője.

A szakmai szervezetek nemzeti tanácsának célja:

a) A társadalmi szolidaritás és a nemzeti termelés követelményeinek megfelelően, irányítani és mellérendelni a szakmai szervezetek, szövetségek és federációk tevékenységét.

b) A szakmai szervezetek, szövetségek és federációk működésével szoros kapcsolatban, tanulmányozásokat, kutatásokat és ankettoakat javasoljon.

c) A nemzeti munka előmozdítására javaslatot tegyen, törvényes vagy szabályos rendelkezések megtételére a gazdasági élet minden irányu ágazatában.

d) Megállapítása a szakmai szervezetek szövetségek és federációk részéről képviselt különböző szakmai kategóriák gazdasági érdekeinek összhangbahozatalára irányuló szabályait.

e) Véleményezze, akár hivatalból, akár a kormány vagy más hatóságok kérésére az összes törvényjavaslatokat, szabályzatokat, amelyek a munka megszervezését, szabályozását vagy védelmét érdeklik.

A törvényjavaslat előírja továbbá azt, hogy minden tartományi széktartó mellett, megalakul a tartományi szakmai tanácsa.

A fent kimutatottak alapján kiviláglik, hogy ami a munkás szakmai szervezeteket illeti, a törvényjavaslat a régi törvény rendelkezéseit tartalmazza. Így a vas és villamosági szer-

vezett munkások érdekeit illetően nem állnak be különösebb változások. Szaktársaink megmaradnak a jelenlegi szakmai szervezetek és szövetségünk keretében, amelyek már jogi személyiséggel bírnak.

E szervezeteink keretében kell fejlesszük és terjesszük a társadalmi fejlődésnek minél erőteljesebb magasabbrendűségét.

Az akkordmunka-rendszer

Az akkordmunka az a folyamat, amelynek a munkást nem az eltöltött munkaidő után, hanem az előállított termék bizonyos egysége (darab, méter stb.) szerint fizetik. Az időbérnek (órabér, napibér) és a darabbérnek ez a megkülönböztetése csak formai, mert mindkét esetben a bér kiszámítási alapjául a munkaerő napi fentartására szükséges cikkek ára szolgál. Minél többet termel egy munkás, a munkaerő árának annál kisebb része esik egy-egy termékdarabra, tehát annál inkább csökkenti a munkáltató a darabbért. A munkás abban a hiszében, hogy minél többet termel, annál többet keres, intenzív munkára kényszeríti önmagát, ugynevezett *tultermelésre* kényszerül. A munkástömegek egy igen nagy része szívesen vállalkozik akkordmunkára a több kereset reményében, de hamar kiábrándul rózsás reményéből, mert a munkaadó csak annyi lehetőséget ad a keresetre, amennyi az igen szűkös létfentartáshoz szükséges és semmivel sem többet.

Az akkordmunka rendszerét ismerték már a XIV. században is, de tényleges elterjedése a XIX. század elejére, a kapitalizmus kifejlődésével esik egybe, amikor a gépek feltalálása és tökéletesítése, a verseny élesedése következtében a gyárosok új eszközöket kerestek a munkaerőkifejtés fokozására. Az akkordmunka a munkás végső erejének megfeszítését veszi igénybe anélkül, hogy bármi előny is származna ebből rája, mint egyénre, családfentartóra. Ebből haszna minden esetben kizárólag csak a munkáltatónak van. Épen ezért vált igen népszerűtlenné az akkordmunka a munkások előtt.

A munkások általában minden országban állandó harcot folytattak az akkordmunka ellen. Azonban — sajnos — csak részbeni sikerrel járt a küzdelem. Nálunk Romániában, főként Erdély és Bánátban, az 1920-as években sikerült az akkordmunkát majdnem a teljes megszüntetésig kiszorítani. Ez az állapot azonban nem sokáig tartott, mert a szervezettség lanygulása és az okiráltságbeli munkások teljes szervezatlensége erőt kölcsönzött

a kapitalistáknak, hogy az akkordrendszert újból meghonosítsák.

Nem tagadható, hogy az akkordrendszer nemcsak nálunk, hanem a külföldi országokban ma is fennáll. A harc ma inkább az akkord megállapításának szabályozásáért, illetve azért folyik, hogy abba a munkásnak is beleszólási joga legyen.

Az utóbbi időben különböző vasipari üzemekkel folytatott bértárgyalások alkalmával valóságos közelharcot kellett folytatni, hogy az akkord megállapítása az illető munkással közösen és előre történjen. Ne a munkaadó önkényesen, egyoldalúan és utólag állapítsa meg, hanem együttesen és előre, különben a munkás soha sem tudja, hogy tulajdonképpen miért dolgozik. Ha nem így történik, a munkásnak mindig az a benyomása, hogy minél többet termel valamely munkából, annál jobban leszallítják az akkordát és a valóságban az így is van, mert különben mi oka volna annak, hogy a munkás ne tudja előre, hogy mit kap a termelt munkadarabok ára fejében. Az órabéres munkás, a napi- vagy havibéres, a szolga, a tisztviselő, sőt a gyárak vezérigazgatói is tudják, hogy végzett munkájuk ellenértéke fejében mit kapnak, — miért ne tudhatná tehát azt az akkordban dolgozó munkás is? És olyan üzemekről van szó, amelyeknek határtalan lehetőségek állnak rendelkezésükre jövedelmük gyarapítására. Tudjuk, nem attól félnek a gyártulajdonosok, hogy ha az akkordát előre tudják a munkások, akkor olyan sokat keresnek, hogy meggazdagodnak és ők is hasonló üzemeket létesítenek és versenytársakká válnak, hanem az akkordmunkabért saját profitjuk minél magasabbra való emelése érdekében nem állapítják meg előre. Éppen ezért a munkások nem nyugodhatnak bele egy olyan rendszerbe, amiben csak másnak van haszna, míg önék a sovány megélhetés is rendkívüli nagy gondot okoz.

Az akkordmunka-rendszer még azzal az előnnyel is jár a kapitalistákra, hogy nem kell a munkás ellenőrzésére és hajsolására külön alkalmazottakat fizetni. A munkás önmagát hajsolja attól való félelmében, hogy kevés termelés esetén nemcsak az a veszély fenyegeti, hogy nem jut megfelelő keresethez, hanem mint *használatlan* munkást el is bocsájtják a gyár kötelékéből. Végeredményben az akkordmunka-rendszer minden előnyét a munkaadók élvezik és annak minden hátrányát a munkások viselik. Ilyen körülmények között nem marad más mód a munkások számára, mint tovább küzdeni az akkordmunka-rendszer igazságos alapon való szabályozásáért

Bérmozgalmak

Az utóbbi időben tapasztalt nagy drágaság és súlyosbított nehéz viszonyok, az elsőrendű élelmicikkek árának több mint 50%-kal való drágulása arra indította a vas- és villamosiparban dolgozó munkásságot, hogy munkafeltételeit és munkabéreit a törvények rendelkezéseinek megfelelően megjavítsa.

A munkabérek emelésére eszközölt kérések talán sohasem voltak olyan jogosak és indokoltak, mint ma, amikor az élet drágulására felhozott indokokat maguk a munkaadók is elismerik, csak azt nem ismerik el, hogy a drágaság arányának megfelelően folyósítsanak béremelést. Ennek ellenére egyes vállalatok, a munkások szervezett erejének nyomása alatt, kénytelenek voltak béremeléseket engedélyezni.

Resita

A kollektív szerződés megkötésére és a munkabérek emelésére irányuló tárgyalások február 15-től 21-ig tartottak. Az érdekelt felek kollektív-szerződést kötöttek, amelyben az alábbi béremelést szögezték le: nőilen munkások 10 lei béremelés műszakonként és 1—2 gyermekkel levő nős munkások 19 lei béremelés műszakonként.

Továbbá, az áram-fogyasztásnál is bizonyos kedvezményt kaptak a munkások, vagyis kilovatónként 3 lei engedményt évi 240 Kw mennyiségig.

București

Wolff-gyár: A gyár igazgatósága és ennek munkásai között 6 hónapi időtartamra kollektív-szerződéses egyezmény jött létre. A kollektív-szerződést március 11-én kötötték meg. A megegyezés alapján a legkisebb órabér 10 leiben állapították meg. A munkabéreket 9 leitől 15 lei órabérig 1 lei 50 banival, 15 leitől fel 2

leivel emelték. A kollektív-szerződés többi pontjai szabályozták a gyárban dolgozó 703 munkás munkafeltételeit, és pedig: a túlórák díjazását, fizetések, szabadságok folyósítását, az ünnepnapon végzett munkáért díjazását, a város területén kívül eső munkáért díjazását, a munkások tűzifa ellátását, a szakmai szervezet küldöttjének elismerését, ventíátorok felszerelését, stb.

Az elért eredmények kedvezően befolyásolták a munkások gondolatvilágát, akik meggyőződést szereztek arról, hogy jobb munkaviszonyokat csak szervezett uton lehet elérni.

Diciosânmartin

Azok a tárgyalások, amelyek a „Mica”-gyár igazgatósága és a munkások között február 6-án és 20-án mentek végbe, azt eredményezték, hogy a fizetések kérdésén kívül a szerződés tervezetének többi pontjában megállapítás létesült. A fizetések tekintetében a felek elhatározták, hogy ezt a kérdést döntő bíróság elé viszik.

Időközben a munkások és a helyi igazgatóság között valamint Serbu szaktárs központi titkár és a bucarești központi igazgatóság között még folytak tárgyalások.

Ezen utóbbi tárgyalások eredményeképp március 15-én sikerült megegyezni a bérek ügyében. A megegyezés a következő:

Azok a munkások, akik 1940 január 1-én, 6 hónapi szolgálattal bírtak az üzemen, óránként 1 lei béremelést kapnak. Azok a munkások, akiknek szolgálati ideje 6 hónapnál kisebb 50 bani béremelést kapnak. Ezzel a megegyezéssel a felek egy évi időtartamra aláírták a szerződést, amely érvényes 1940 január 1-től 1940 december 1-ig.

Cluj

Vízművek: a törvény rendelkezéseinek megfelelően a szakmai szervezet kérte a vízmű szabályzat 52-ik cikkének módosítását, azzal indokolva, hogy a cikk rendelkezései már nem felelnek meg a mai idők állás-

pontjának. A fenti cikkben az évi drágasági index alapján kiszámított bérrevisió van körülírva, amelyet év végén kalkulálnak ki. A hirtelen bekövetkezett drágaság miatt a fenti cikkben foglalt rendszer mintegy 20%-os bérkülönbséget eredményez. A nézeteltérés elintézésére tárgyalások indultak meg, amelyeket Tárnoveanu munkügyi felügyelő vezet le. Az új tervezetben a munkások a havibér-revizíós rendszer életbeléptetését követelik.

Cluj művégtag: a cluji ortopédiai kórház műhelyeiben dolgozó vas és bőripari munkások, a piaci árak mintegy 30%-os megdrágulására való tekintettel, munkakonfliktust jelentettek be, melynek alapján a munkabérek emelését követelik. Ebben az ügyben február 18-án Tárnoveanu munkügyi felügyelő elnöksége mellett tárgyalások folytak. A felek nem jutottak meg egyezésre és így a konfliktust a munkügyi bíróság kezében kijeölt döntőbíróvára utalták. A döntőbíró március 16-ára tűzte ki a tárgyalásokat.

Egeresi villanytelep: Az egeresi villanytelepen dolgozó munkások fizetésemelést, kollektív szerződés költést és a drágasági index alapján levő bérrevisió rendszer életbeléptetését kérték. A munkakonfliktus elintézését a cluji munkügyi felügyelő hatáskörébe utalták át. A felek abban állapodtak meg, hogy gyári szabályzatot létesítenek, amelybe belefoglalják úgy a munkafeltételeket, mint a munkabérek módosítását. A konfliktusban mintegy 40 munkás van érdekelve.

Derma'a üzemek: A gyárban dolgozó mintegy 140 vasmunkásnak kollektív szerződése 1940 május 1-én lejár. A munkások 1939 május 1-től idáig 24% béremelést kaptak. Egyes munkások külön kaptak még óránként 2 lei béremelést.

Junász vasöntöde és gépgyár: a munkások kollektív szerződése július 1-én lejár. Ebben a szerződésben 249 munkás van érdekelve. 1939 július 1-től a munkások 25%-os béremelésben részesültek. A gyár kocszhiány miatt 3 hétre beszüntette az üzemet. Anyaghiány miatt egyes munkások 6–8 héten keresztül nem dolgoztak.

Cluji villanytelep: A villanytelepen dolgozó munkások 1939 április 1-től 12% béremelésben részesültek. A kisebb fizetéssel bíró munkások külön is kapnak béremelést úgy, hogy az összmunkásságot érintő béremelés a talánosságban 19%-ot tesz ki.

Cluji vízművek: A cluji vízműveknél dolgozó munkások 1939 április 1-től 9% béremelésben és 1940 január 1-től még külön 9% béremelésben részesültek.

Cluji „Ufarom” vegyészeti gyár: A munkások 1939 december 1-től 15–35%-ig terjedő béremelést kaptak. A béremelés átlagban 20%-ot tesz ki.

„Fermata” fémáru gyár: 120 munkásai december 1-én 15%-os fizetésemelést kaptak. A kisebb fizetésű munkások külön 1 lei fizetésemelést kaptak és így az átlagos fizetésemelés 19%.

„Gladys” vegyészeti gyár: Az üzem munkásai január 1-től 15% fizetésemelést kaptak.

„Ravag” fémáru gyár: munkásai január 1-től 15%-os fizetésemelést kaptak és egy évre meg lett kötve a kollektív szerződés.

Lakat-gyár: Az üzem munkásai 1939 évben 15%-os fizetésemelést kaptak. Február 15-én újabb 10%-os béremelésben részesültek.

Baia-Mare

A villanyüzemek munkásai 1940 január 8-án memorandumot nyújtottak át az igazgatóságnak, amelyben a munkafeltételek és munkabérek rendezését kérték. A felek nem tudtak megegyezésre jutni és így a munkakonfliktust rendezés végett a szatmári munkabírószék döntőbíróvára utalták át.

A munkásokat a döntőbírószékben Lengyel Sámuel szaktárs képviseli. A döntőbírószék március 18-ára tűzte ki a tárgyalásokat.

Uioara

Február 1-én megkezdtek a tárgyalások továbbfolytatását a Solvay-üzemek és a munkások közötti kötéendő kollektív szerződés ügyében. Végeredményben a felek megegyezésre jutottak és a munkások a következő eredményt érték el: A nő munkások házbér pótléka 300 leiről 350 leire emelkedik. Az új évben fizetendő prémium nem képzett munkásoknak 250 leiről 500 leire, a többi munkások prémiuma 500 leiről 1000 leire emelkedik. A munkabérek óránként 60 banival emelkedtek, vagyis napi 4 lei 80 bani az emelés. A munkabérrevisió március 1-én lesz a december 1-i árhoz viszonyítva. Ezen az uton remény van újabb 9%-os béremelésre.

Ploesti

Astra Română: Az Astra Română petroleum finomító üzemben dolgozó mintegy 700 vasmunkás kollektív szerződés költést és munkabér emelést kérték. A munkabér emelés kérése a következő: 10 leiről 18 lei órabérig 40%; 18–26 leig 30%, 26–30 lei órabérig 20% és 37 leien felüli órabérig 10%-os béremelés.

Mivel a felek közötti megegyezés meghiusult, a munkakonfliktust a bukaresti ítéltábla döntőbíróvára utalták át. A döntőbírószék tárgyaláson a munkásokat Rusu Simion szövetségi titkár, Treştian Gheorghe és Comsecu Ioan munkások képviselik.

Vasipari nyersanyag- és félgyártmány-behozatalunk a múlt évben

A legújabb statisztikai adatok szerint a múlt évben 199 millió 223 ezer lej értékben hoztuk be nyersanyagot, 206.751 tonna súlyban. Az 1936 évben a nyersanyagbehozatal 277.978 tonnát tett ki 336.708.000 lej értékben. A félgyártmánybehozatal a múlt évben 116.833 tonna volt 841.628.000 lej értékben. Az 1938. évben 113.941 tonna félgyártmányt hoztuk be 792.345.000 lej értékben.

Ismét napirendre került az alumíniumgyár felállításának terve

Allami támogatással alakulna meg az első romániai alumíniumgyár

Az utóbbi években — különösen hadicélokra — az alumínium használata nagymértékben megnövekedett. Az alumíniumgyártást főképp a középeurópai és az északi államokban fejlesztették ki, amelyek ma már a világ alumíniumszükségletének nagyjából felét termelik ki. Az alumíniumgyártás kifejlődött olyan államokban is, amelyek — mint például Németország — bauxittal nem rendelkeznek.

Romániának hatalmas bauxitlerőforrásai vannak, különösen Bihar-megyében, amelyeket egyesek 10 millió tonnára becsülnék. Annak ellenére, hogy a bauxittermelés az export szempontjából is rentabilis lett volna, a romániai bauxitbányaüzemek csak minimális mennyiségeket termelnek és az export ennek megfelelően igen szűk keretek között mozog.

A romániai alumíniumgyár felállításának terve már évekket ezelőtt felmerült. A gyár felállításának terve ellen és mellett különböző vélemények hangzottak el. Legutóbb az egyik petróleumvállalat kapott kizárólagos engedélyt a romániai alumíniumgyár felállítására. A kizárólagosság érvényre már lejárt, azonban az engedélyt nem vette igénybe a vállalat, azzal az indoklással, hogy a jelentéktelen belföldi fogyasztás miatt nem rentabilis az alumíniumgyár felállítása.

A belföldi repülőgépgyártás nagyarányú fokozása rendkívül nagymértékben növelte az alumíniumfogyasztást és ezzel együtt az alumíniumbehozatalt. Így került ismét napirendre romániai alumíniumgyár felállításának kérdése. Az alumíniumgyár, hír szerint, az állam támogatásával rövidesen felépül.

Az alumíniumgyár felállításának helyét még nem állapították meg, azonban a gyárat bizonyára ott fogják felállítani, ahol a legolcsóbb villamos energia áll rendelkezésre, ugyanis az alumíniumgyártásnak a villamosenergia egyik legfőbb kelléke.

Gyűlések

Reşița

A reșitai helyicsoporthoz tartozó vasmunkások március 3-án tartották meg a múlt évi közgyűlésüket. Ezen felemelő esemény alkalmával a munkások otthon hatalmas termet zsúfolásig megteltek.

A központ részéről Fluera Ioan és Simion Rusu szövetségi titkár vettek részt. Résztvettek még a Bocsa Román és Ferdinand helyicsoporthoz kiküldöttjei is.

A közgyűlést a rendes szokásoknak megfelelően, a vasmunkás dalárda énekeszámával nyitották meg.

Klein Ferenc elnök szaktárs üdvözlötte a központ képviselőit, megjelent küldötteket, a helyi csoportok küldötteit, valamint a közgyűlés résztvevőit és a közgyűlést megnyitották nyilvánította, majd a napirendi pontok ismertetésére tértek át.

A pénztári jelentést Zanzinger Ferenc szaktárs terjesztette elő, mely után következett az ellenőri jelentés, amiből kiténik, hogy a pénztárkezelést megvizsgálva, úgy a jövedelmek, mint a kiadások tételeit rendben találták.

Langhart szaktárs a titkári jelentést terjesztette elő, a vezetőség múlt évi működéséről. A jelentésből megállapítható, hogy a vezetőség élénk tevékenységet fejtett ki a munkás mozgalom minden terén, hogy a szervezett vasmunkások gazdasági és szociális érdekeit minél hathatósabban megvédjék. Az elmúlt év folyamán 12 rendes, 6 rendkívüli és 7 taggyűlést tartottak, de ezenkívül tartottak még sorozat-konferenciákat, amelyekben részt vettek a munkások bizalmi és főbizalmi férfiai.

Ne higgye senki — mondja az előadó — hogy a mi szervezetünk kevesebb harci szellemmel van töltve ma, mint a múltban, mert hiszen ellenfeleink megmaradtak ugyanazok, akik a munkások jogosult követeléseit mindig elhárítani igyekeztek.

Talán jobb lett volna ha ezek az ellenfelek a múlt században születtek volna, amikor a kapitalizmus, rabizolgait a legszégyenteljesebb módon zsarolta ki, nem pedig a mi időkben, amikor a társadalom ugyszólván minden rétegeibe beleszivódott az a meggyőződés, hogy a társadalmi élet egészségesebbé tétele mindaddig nem lehetséges, amíg figyelembe nem veszik a dolgozók társadalmi-nyomorát. És nem lehetséges a társadalmi életnek jobb jövőjét megteremteni, ha nincs meg az őszinte akarat abban, hogy a nyomor megszüntetésével egy új társadalmi rendnek az útját nyissák meg.

Az előadó foglalkozik továbbá a bérharcokkal és kimutatja, hogy az 1938 évi bérharcok és kollektív-szerződés kötés alkalmával 6% béremelést és 3.400.000 leig terjedő bértörzést érték el a munkások. Ezek a tárgyalások közel 6 hétig tartottak míg végeredményben eljutottunk az eredményekhez.

A hatóságoknál eszközölt különböző intervenciók valamint a betegség esetén történő elbocsátások kérdésének rendezése olyan eredmények, amelyekért erős harcot kellett folytatni a vezetőségnek.

A „Poneasca” megvásárolt üdülőhely, lehetőséget ad a munkásnak és családjának arra, hogy szabadságát szabad levegőn, a nagyszerű természet ölében töltsék. A hely ingatlanával együtt már meg is lett vásárolva és rövidesen megkezdődnek a tatarozási munkálatok. Egyike, a legnehezebb problémáknak bizonyult az ugynevezett tanonc-probléma. Tudott dolog, hogy az U. D. R. vállalat csak meghatározott számban alkalmaz tanulókat és ebben a számban befoglaltatnak a vidékről bejött tanulók és ezzel a gyárban dolgozó munkások gyermekei előtt el van zárva az út, hogy mesterséget tanuljanak. Ezt a kérdést is a munkások megelégedésére oldottuk meg. Ezenkívül a városi adó, a munkabérekre kirótt adó ügyeinek rendezése olyan közbejárásokat tettek szükségessé, amelyek végeredményben eredménnyel zárultak le.

A vezetőség fent kimutatott sikerei nemcsak a vezetőségi tagok képességeinek köszönhető, hanem a szervezett munkások áldozatkészségének és összetartásának.

A jelentésekhez több szaktárs szólalt fel, akik bizonyos felvilágosításokat kértek ezeket után a közgyűlés a jelentéseket tudomásul vette, a régi vezetőségnek a felmentést megadta és korelnöknek Mustețiu Iosif szaktársat választotta meg.

Rusu Simion szövetségi titkár szólalt fel, aki széles mederben ismertette a romániai vasmunkások általános gazdasági helyzetét és azokat a törekvéseket, amelyek a szövetség és a szakmai szervezetek programját képezik, a vasmunkások anyagi és szellemi érdekeinek megvédésére és itt példának hozzuk fel a Resicai munkásságot. Reméljük, hogy az elért eredmények, melyek nyomot fognak hagyni minden munkás lelkiületében, még jobban hozzájárulnak a munkásszolidaritás alapzatának a konszolidálásához.

Flueras Ioan értékes felszólalásban mutatott rá a romániai munkásság gazdasági és politikai helyzetére. Lelkesedéssel fogadtuk — mondja az előadó — a nemzeti újjászületés frontjának felhívását, tudva azt, hogy ez a szerv a rendet és békeességet képviseli ebben az országban és magában központositja az összes társadalmi rétegek jobblét iránti törekvését. Ezekben a sulyos időkben, a munkásság tudatában van annak, hogy az ország magasabb érdekeiért áldozatot kell hozzon.

A munkás-törvénykezés terén, valamint a társadalmi élet síkján mélyreható változások következtek be és ott, ahol a munkásság öntudata teljes, ki tudja használni a szociális törvénykezés változásaiból származó előnyöket. Ebből a szempontból, valamint abból a tényből kifolyólag, hogy csak egy öntudatos munkásság képes a maga részére jobb helyzetet teremteni kívánatos, hogy a romániai összmunkásság minden mellékkörülmény nélkül kövesse a Resicai munkások példáját és tömörüljön a szakmai szervezetekben. Fluera felszólalása viharos tapsot váltott ki a közgyűlés tömegében.

Ezek után a közgyűlés az új vezetőség választására tér át és a következő szaktársakat választja meg. Vezetőségi tagok: Klein Ferenc, Barnau Petre, Lindner Károly, Gemel Mihály, Faragó Károly, Todor Constantin, Kratochwil Rudolf, Popeț Ioan, Brenda Ioan, Friedmanski Ioan, Costa Ioan, Stiger Francis, Cristoiu Constantin, Curscho Iosif, Konrad Péter, Popescu Ioan, Bauman Ferenc, Smidț Iosif, Particek Ferenc, Mircof Iosif, Bretelhoff Antoniu, Lung Otfő, Puvák József, Krautwurst András és Graumanstuller Antal. Pénztárnokok: Zanzinger Ferenc, Csuti Ernő, Bocsa Károly. Ellenőrök: Haudek János, Gyurka Ferenc, Henn Ludovic, Wink Rudolf és Hudek Péter. Ezen kívül még megválasztottak 13 jegyzőt és 9 könyvtárnokot.

A közgyűlést a vasmunkásdalárda éneke zárta be.

Az új vezetőség első ülésén a különböző tisztségeket a következőképpen töltötték be. Elnökök: Klein Ferenc, Todor Constantin és Particek Ferenc. Titkárok: Csuti Emil, Cristoiu Constantin és Baierle József. Pénztárnokok: Zanzinger Ioan, Mircof József és Bocsa Károly.

Braşov

A brassói helyicsoporthoz március 10-én, vasárnap délután 10 órakor tartotta meg közgyűlését a Gewerbeverein helyiségében. A terem zsúfolásig megtelt résztvevőkkel. A közgyűlésen Stinghe Nicolae szaktárs elnök, aki többek között köszönetét fejezte ki, hogy a különböző vasipari gyárak munkásai ilyen érdeklődést tanúsítanak a szervezetség iránt. Ezután a napirendi pontokat ismertette.

Răceanu Grigore szaktárs, csoporttitkár terjedelmes jelentést terjesztett elő a csoport múlt évi működéséről. Jelentésében a munkások helyzetét vázolja fel és számadatokkal bizonyítja a munkabérek jelenlegi állapotát és azt, hogy milyeneknek kellene lenniük. Megállapítható, hogy egy 4 tagú munkásszaladnak minimálisan havi 7000 leire lenne szüksége, hogy szerényen meg tudjon élni.

A pénztári jelentést Melasz Wilhelm szaktárs terjesztette elő, majd az ellenőri jelentést Neagu Alexandru és Trandăfirescu Ilie adták elő.

A hozzászólások után a vezetőség ajánlatára a közgyűlés a jelentéseket egyhangulag elfogadta.

Korelnöknek a közgyűlés Serbu Grigore központi titkárát választja meg. Beszédében Serbu szaktárs a szervezett munkások kötelezettségeiről tart kimerítő előadást, valamint a szakmai szervezetnek a társadalmi életben elfoglalt fontos szerepéről.

Foglalkozott továbbá a kollektív-szerződések kérdésével, amelyek már azért is fontos szerepet játszanak, mert a minimális munkabérek megállapításánál a szerződésekben lefektetett munkabérek szolgálnak alapul.

Ezek után a közgyűlés a következő összetételű vezetőséget választja meg: Elnök Stinghe Nicolae, alelnökök Balica Ioan és Neagu Alexandru, titkárok Răceanu Grigore és Putinică Constantin, pénztárnok Szakács Sándor, másodpénztárnokok Popa Constantin és De

Anton. Ellenőrök Trandafirescu Ilie, Liehr János és Ginginea Ioan, vezetőségi tagok Faur Teodor, Dăntuși Gheorghe, Toth Ferenc, Dimitriu Andrei, Sărăteanu Ioan, Florea Octavian, Putaru Marin, Stancenco Jacob és Antal Ferenc.

Stinghe szaktárs támogatást kérve az új vezetőség munkáját illetően, a közgyűlést bezárja.

Diciosănmărtin

A dicsősésmártoni helyi csoport február 7-én tartotta meg rendes évi közgyűlését a „Carpați” teremben, amely ez alkalommal megtelt nagyszámú résztvevőkkel.

A gyűlést Tolan Alexandru szaktárs nyitotta meg, aki egyben a vezetőség múlt évi működéséről is beszámolt. Rámutatott továbbá arra, hogy január 9-én a „Nitrogen” gyárral megkötötték a kollektív szerződést és ennek alapján 8%-os béremelést értek el különállóan attól a 6%-tól, amelyet a drágasági index alapján 1939 december 1-én kaptak.

Az előadó foglalkozott aztán a „Mica” üzemben dolgozó munkások tárgyalásaival és reményét fejezi ki, hogy ezek a tárgyalások is eredményhez és kollektív szerződés kötéshez vezetnek.

A szövetség részéről Serbu szaktárs vett részt a közgyűlésen, aki jól felépített beszéd keretében ismertette a munkások szervezkedéséből származó előnyöket, majd a szakmai szervezetekről szóló törvény alapelveit ismertette, mely törvény lehetőséget ad a munkásoknak, hogy szakmai, gazdasági és kulturális érdekeiket megvédelmezhessék.

Serbu szaktárs felhívással fejezi be beszédét, hogy a munkások, állandó és öntudatos tagjai maradjanak a szervezetnek. A közgyűlés az új vezetőségbe a következő szaktársakat választotta meg: elnök Catilina Virgil, alelnökök Tulici Teodor és Steopan Gavril, titkár Cincăr Ioan, pénztárnokok Șutei Vasile és Muresan Ioan, könyvtárnok Jakab Stefan, vezetőségi tagok Coroș Nicolae, Mut Vasile és Selceanu Aurel, ellenőrök Pêtre Ioan, Toderas Sabin és Nistor Ioan. Póttagok Musnyai Béla és Nagy József.

A közgyűlés lelkes hangulatban ért véget.

Február 22-én jól sikerült gyűlést tartottak szaktársaink a „Carpați” nagytermében, ahol a „Mica” társulattal kötött kollektív szerződésnek eredményeit ismertették, amelylyel lapunk más helyén foglalkozunk.

Mediaș

A megyesi vasmunkások február 5-én tartották meg közgyűlésüket, amelyen a tagok több mint kétharmad része vett részt. A közgyűlést Albu Dan alelnök vezette le, aki a csoport vezetőségének működéséről aprólékos jelentést terjesztett elő, rámutatva egyben a szervezkedés újabb fejlődésére és arra, hogy a tagok folytonos változása miatt nem lehetett megfelelő eredményeket elérni.

Medesan Ioan pénztárnok a pénztárjelentést terjesztette elő, majd Minksz Ödön az ellenőrzőbizottság jelentését tette meg. A közgyűlés a jelentéseket egyhangúlag tudomásul vette és a régi vezetőségnek a felmentvényt megadta.

A szövetség képviselőjében Serbu Grigore szaktárs vett részt a közgyűlésen, aki beszédében vázolta a munkások helyzetét az állandó drágasággal szemben. Továbbiakban az előadó szervezkedésre hívja fel a munkásságot, hogy ezzel az eszközzel javítani tudjon sanyaru helyzetén. Rámutatott arra, hogy a szociális törvénykezésből származó előnyöket ki kell használni, ami szintén arra vezet, hogy minél erősebben tömörüljenek a szakmai szervezetek kebelébe.

Következett ezután az új vezetőség megválasztása az alábbiak szerint: elnök Minksz József, alelnök Albu Dan, titkár Fodor Dezső, pénztárnok Medesan Ioan, ellenőrök Tamás Tibor, Schwartz János és Czifra Mihály, vezetőségi tagok Wolf Henrik, Rosner Matei és Periat János.

Az újonnan megválasztott elnök köszönetét fejezi ki a megtisztelő bizalomért és felhívja a gyűlésen résztvevőket, hogy erőtöljenek és maradék nélkül támogassák a vezetőséget munkájában.

Hunedoara

A hunedoarai csoport évi közgyűlését február hó 6-án tartották meg a tagok nagyszámú részvétele mellett.

A gyűlésen Petrovan szaktárs elnökölt. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét Goslian Károly szaktárs olvasta fel.

A csoport működéséről szóló jelentést Petrovan szaktárs ismertette. Rámutatott azokra a nehézségekre amelyek a szervezkedés elé gördültek, azonban minden nehézség dacára mégis eredmények mutatkoznak a csoport fejlődésében.

A pénztári jelentést Florea szaktárs terjesztette elő. Az ellenőrök részéről Budán szaktárs tette meg a jelentést, melyszerint a pénztári kezelést rendben találta.

A jelentéshez többen hozzászóltak. Panasz hangzott el, hogy a Munkás Szövetkezet nem felelt meg a hozzá fűzött várakozásnak. Állandó hiány mutatkozott a legszükségesebb házikikkekben, valamint tűzifával sem látta el a munkásházakat. Továbbá az igazgatóság nem folyósította a kollektív szerződésben biztosított 3%-ot kitevő összeget.

Miután a vezetőség mindenre kiterjedő felvilágosításokkal szolgált, a közgyűlés a régi vezetőségnek megszavazta a felmentést.

Az új vezetőség választása előtt Mustețiu szaktárs mint a timiștartományi breasla elnöke üdvözölte a közgyűlést. Beszédében ismertette a vasipari munkásság általános helyzetét. Rámutatott a munkás-szakmai szervezetek fontosságára. Szakmai szervezetekbe kell tömörülnie a munkásságnak, mert ezek az egyedüli szervek ahol a munkásérdekek képviselőlet nyernek. A munkaiügyi miniszter és a kormány is figyelemmel van a munkásság általános gazdasági és kulturális érdekeire. Végül szervezkedésre és összetartásra hívja fel a hunyadi vasmunkásságot.

A közgyűlés az új vezetőség választásának napirendjére tér át és korelnöknek Gârbovan szaktársat

választotta meg. Az elnök elrendeli a választást minek eredménye a következő: Lázár József, Gherase Ioan, Weber János, Davidescu Eftimie, Plasa Traian, Német Kornél és Toplicean Rudolf; pottagok Nofan Zașceșin, Lescone Alexandru és Muntean Iosif; ellenőrök Hașu Ioan, Rettegi Ellemér és Truța Vasile; pottagok Rejeb Octavian és Kalmár Lajos.

A választások megejtése után Gârbovan szaktárs felhívással fordul az új vezetőséghez és a jelen lévő tagokhoz, hogy minden törekvésükkel hassanak oda, hogy a szakmai szervezetet erősítsék és egymás között a szolidaritás eszméjét ápolják.

Ezek után következett a benyújtandó szerződés tervezetnek ismertetése és egyben a tárgyalóbizottsági tagok megválasztása. Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést bezárta.

A közgyűlés után tartott első szövetségi ülés a csoport elnökének Lazar Iosif szaktársat; alelnöknek Gherase Ioan; pénztárnoknak Weber Ioan és titkárnak Davidescu Eftimie szaktársakat választotta meg.

Aninoasa

Az aninoasa-i helyicsoporthoz március hó 10-én tartotta évi közgyűlését. A gyűlést Crișan elnök-szaktárs nyitotta meg és egyben beszámolt a vezetőség évi működéséről. Az évi pénztári jelentéseket a közgyűlés tudomásul vette, miután az új vezetőség választására tért át. Az új vezetőségbe a következő szaktársakat választották meg: elnök: Crișan Avram; alelnök: Egetboros Sándor; titkár: Konya Albert; pénztáros: Szilovenszki János; könyvtáros: Ábrahám Péter; vezetőségi tagok: Tanczer János, Tarsi Károly; vezetőségi pottagok: Péter József, Sortan Traian, Kovács Zoltán; ellenőrző bizottsági tagok: Kántor József, Bogyó Elek, Hribal Adolf; ellenőrző bizottsági pottagok: Hribal Ernő, Băcăian Nicolae.

Târgoviște

Târgoviștén vasmunkás szaktársaink február hó 11-én jól látogatott közgyűlést tartottak. Matei Mașina elnök szaktárs részletes beszámolót tartott a csoport múlt évi működéséről. A jelentéshez többen hozzászóltak és végül egyhangúlag tudomásul vették, majd az új vezetőség megválasztására tértek át, amely választás eredménye a következő: Elnök Luța Ioan; alelnökök Constantin Nicolae és Damian Ionescu; titkárok Stănescu Alexandru és Marinescu Alexandru; ellenőrök Căslaru Dumitru és Călinescu Iosif; Póttagok az ellenőrző bizottságban Bleu Grigore és Tânase Gheorghe; Vezetőségi tagok Băleanu Constantin, Săvulescu Const., Popescu Cernea Anton, Scrutescu Alexandru; vezetőségi pottagok Fuscă Gheorghe, Bonu Ioan.

Bocșa-Montana

A bocșa-montanai csoport január 28-án tartotta évi közgyűlését, melyen a Timiș-tartományi szakmai szervezet részéről Klein és Gemmel szaktársak (Reșița) vettek részt.

A közgyűlést Kirsch szaktárs nyitotta meg és egyben megállapította a gyűlés határozatképességét.

A csoport működéséről és a pénztári jelentésről szóló ismertetést a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vette. Korelnöknek a gyűlés Klein szaktársat választotta meg, majd áttért az új vezetőség választására.

Az új vezetőségbe a következő szaktársakat választották be: elnök Kirsch János, alelnök Perian Nicolae, titkár Stanițoiu Alexandru, pénztárosok Weber János és Hollschwandtnér Ernest, ellenőrök Velcean Vasile és Papp Jenő. Vezetőségi tagok: Bărdac Mihail, Bălean Ioan, Bălăan Mihai, Drăguescu Petru, Goldschink Eduard, Mokoz Cazimir, Fekete József és Martin Petru.

Az új vezetőség megválasztása után a szakmai szervezet részéről Klein Ferenc szaktárs tartott lelkesítő beszédet. Ismerteti a szakmai szervezetben való szervezkedés fontosságát. Végül tesztvéri összetartásra hívja fel a jelenlevőket és sikert kíván az új vezetőség működéséhez.

Kirsch szaktárs indítványozza egy helyi munkásszövetkezet alapítását. A közgyűlés az indítványt elfogadta és az új vezetőséget megbizta, hogy a kérdést tanulmányozza és terjessze majd gyűlés elé, amikor is véglegesen határozni ebben az ügyben. A gyűlést az elnök emelkedett hangulatban zárta be.

Craiova

Az Olt-tartományi vas- és villamosági munkások szakmai szervezete Craiovan február hó 25-én tartotta évi közgyűlését Dumitrescu Ioan szaktárs elnöklete mellett. A közgyűlésen megjelent Petrovici-Berindei ur, a Munkakamara elnöke is; a Szövetséget Rusu Simon szaktárs képviselte. A craiovai szakmai szervezethez tartozó helyicsoporthoz a következő szaktársak képviseltek: a rámnicul-vâlcea-i csoportot Ceapă Nicolae és a brezoi-i csoportot Constantinescu G. szaktárs. Az elnök szívélyesen üdvözli a vendégeket, valamint a szép számban megjelent tagokat. Mielőtt a közgyűlés a napirendi pontok tárgyalására térne, az elnök szaktárs mély hódolattal adozik Öfelsége II. Károly király iránt, amely szavakat a közgyűlés állva éljenez és tapsviharral fogad. Majd Ralea M. munkaiügyi miniszter urnak a munkásság érdekében kifejtett ténykedését méltatja. A közgyűlés tagjai hosszasan éljenzik az elnök beszédét.

A napirendi pontok tárgyalása során Dumitrescu elnök szaktárs beszámolót tart a szakmai szervezet egy évi működéséről. Az elért eredményeket még sokkal nagyobb mértékben lehet fokozni — mondja — úgy gazdasági, mint szociális téren, ha a munkásság a szakmai szervezettel szembeni kötelessége magaslatára emelkedik. Rusu Simion szövetségi titkár szaktárs a Szövetség nevében üdvözli a közgyűlést és ismerteti beszédében mindazon aktuális kérdéseket, amelyek a munkásságot érintik. Ceapă N. rámnicul-vâlcea-i és Gh. Constantinescu brezoi-i szaktársak részletes jelentésben számolnak be a helyicsoporthoz tartozó tagok részéről. Florescu Grigore szaktárs felszólalásában rosszaságát fejezi ki azok iránt, akik még ma is szervezeten munkások és nem értik meg az idők szavát.

A Munkakamara részéről Popovici-Berindei elnök ur üdvözli a közgyűlést. Elismerését fejezi ki a szakmai szervezet tevékenységéért főként és támogatásáról biztosítja a vasmunkásszervezetet. Dumitrescu elnök szaktárs válaszol a felszólalásokra, majd kifejti a munkásság nehéz gazdasági helyzetét, felhívással fordul Rusu szaktársához, mint a Szövetség képviselőjéhez, hogy lépéseket tegyen illetékes helyen a drágaság és az árukkal való uzsorászkodás leállítására. A pénztári és ellenőri jelentések tudomásulvétele után a gyűlés egyhangúlag megszavazta a felmentvényt a régi vezetőségnek. Korelnöknek a gyűlés I. Baumann szaktársat választotta meg. A közgyűlés ezután új vezetőséget választott, amelyben a következők foglalnak helyet: elnök Ioan Dumitrescu, alelnökök Gh. Bouleanu és Const. Drăghici, titkár Traian Landmann, pénztáros Dumitru Dinulescu; vezetőségi tagok: Marin Florescu, George Roibu, Constantin Velișcu, Ioan Blaga, Dumitru Constantin, Nicoae Geană, Aurel Gheorghe, Ionescu Petre, Grigore Florescu, Ștefan Florea; vezetőségi pottagok: Mitroi Nicolae, Terschac Emil, Cocoșatu Marin, Florița Buzatu és Gheorghe Anuța; ellenőrzőbizottsági pottagok: Iosif Bereni, Wagner Francisc és Cosma Spiridon.

Az 1940 évre szóló költségvetés megszavazása után a közgyűlés lelkes hangulatban véget ért.

Moreni

A moreni vasascsoporthoz január hó 14-én tartott közgyűlése által megválasztott vezetőség február 14-én alakulóülést tartott. A vezetőség a következőképpen alakult meg: elnök Banciu Anton, alelnök Necula Nicolae, pénztáros Botescu Stelian, titkár Ioneti Alexandru; vezetőségi tagok: Ionescu Grigore, Pleșeanu Alexandru, Stoianovici Dumitru, Popa Constantin; vezetőségi pottagok: Pavel Dumitru, Chisaru Dumitru, Gheorghe Iancu, Teleanu Petre, Picos Grigore; ellenőrök: Comșa Gheorghe, Tănțu St. Iosif, Constantin Jilavianu; ellenőrzőbizottsági pottagok: Ion V. Costachi, Năstăsescu Stelian.

Lupeni

A lupenii vasmunkás csoport február hó 25-én tartotta meg évi közgyűlését. A gyűlésen a tagok nagyszámban jelentek meg. A lelépő vezetőség mindenre kiterjedő jelentésben számolt be az elmúlt esztendőben kifejtett működéséről. Többek felszólalása után a közgyűlés egyhangúlag megszavazta a régi vezetőség felmentését és az új vezetőségbe a következő szaktársakat választotta meg: elnök Navradi János, alelnök Rákóczi Ferenc; titkárok Selejan Ioan, Mezei Ábel; pénztárosok Angher Ferenc, Nemes Gáspár; könyvtárosok Kocsis Ferenc, Vandrás István, Kiss György; vezetőségi pottagok: Földvári János, Benkovics Ferenc, Oprișan Gheorghe; ellenőrzőbizottsági tagok: Greț Árpád, Sipos Lajos, Wagner János; ellenőrzőbizottsági pottagok: Ludina Dumitru, Benedek Iosif; házfelügyelő: Biró Ferenc.

Petroșeni

Petroșenii csoportunk február hó 18-án tartotta évi közgyűlését a tagok nagyszámú részvétele mellett. A közgyűlésen a Timiș-tartományi szakmai szervezet részéről Gârbovan szaktárs vett részt. A napirendi pontok tárgyalása után a gyűlés a következő tagokat választotta be az új vezetőségbe: elnök Droblis István, alelnök Mihulka Ferenc, pénztáros Groh Ferdinánd, titkár Horváth János, Stăneiu Iosif, Huszák József, Kiss János; vezetőségi pottagok: Budai Sándor, Kopetz Dezső, Pricop Gavril; ellenőrzőbizottsági tagok: Gheorghe Ioan, Moldovan Victor, Kleibel Vilmos; ellenőrzőbizottsági pottagok: Pleciai Nicolae, Vinca Ioan; könyvtárosok: Kreics Gyula, Kronicsek János, Herman György; a kulturális vezetők: Stanciu Iosif, Dávid Miklós; gondnok: Bălșan Dumitru.

Petrlia

A petrliai szaktársak évi közgyűlésüket február hó 18-án tartották meg. A Szövetséget és a Timiș-tartományi szakmai szervezetet Biró szaktárs képviselte. A vezetőség jelentésének tárgyalása után a közgyűlés a következő szaktársakat választotta be az új vezetőségbe: elnök Urs Petru, alelnök Hiszem Sándor, titkár Páll Ferenc, pénztárosok Szuhan József, Biró János, Nicoric Alexandru és Oprea Gheorghe; vezetőségi pottagok: Gundel Ferenc, Sárbo Ioan, Kovács Antal; ellenőrzőbizottsági tagok: Papp László, Borsa Márton, Barkóczi Mihály; házfelügyelő Moldovan Grigor; könyvtáros Klemens József.

Lonea

A loneai vasascsoporthoz február hó 19-én tartotta évi közgyűlését. A pénztári, ellenőri és a vezetőség évi jelentésének megtétele után többen felszóltak. A felszólalók hivatkoztak az élet megrálgatására, amellyel nincsenek egy színvonalon a kereseti viszonyok. A felvetődött kérdésekhez a szakmai szervezet részéről Gârbovan és Biró szaktársak is hozzászóltak. Végül a közgyűlés a következő vezetőséget választotta meg: elnök Szátori Oszkár, alelnök Klemencics István, titkár Sauer Gyula, pénztáros Imre János, könyvtárosok Mihály Rudolf, Klemencics Lőrinc, Bozsóki Sándor; vezetőségi pottagok: Gagyai László, Kiss Sándor, Bálint Jenő; ellenőrzőbizottsági tagok: Grava Ioan, Truța Ștefan, Popa Ilisie; ellenőrzőbizottsági pottagok: Schultz István, Krecsó Vencel.

Köszönetnyilvánítás

Alulírott köszönetet mondok mindazon hidgyári szaktársaknak, akik öthónapi betegségem idején adakozásukkal támogattak, vagy ennek érdekében fáradoztak.

Reșița, 1939 aug. 25.

HEGYESI SÁNDOR s. k. kovács.